

31. mart 2006.

Službena beleška

Ono što beleška nesporno dokazuje jeste da je ministar Jočić prekršio zakon pošto je naredio da Ulemek nakon predaje bude odveden u MUP... Ako ministar Jočić i dalje tvrdi da je sve bilo po proceduri, te da se sa Ulemekom nije razgovaralo baš ničemu drugom do onoga što piše na onoj strani i po koja je prezentovana javnosti, zbog čega je onda sastanak sa Ulemekom toliko dugo prikrivao i zbog čega je taj isti papir proglasio službenom tajnom?

Emisiju pripremila: Jelena Veljković

Izjava ministra Policije Dragana Jočića posle predaje Milorada Ulemeka (3. maj 2004):

"S obzirom da je optužnica protiv Lukovića stupila na pravnu snagu i da je optuženi u nadležnosti posebnog odeljenja Okružnog suda u Beogradu, saslušanje privedenog Lukovića (Ulemeka) u prostorijama Ministarstva unutrašnjih poslova nije obavljeno, niti su od njega uzete bilo kakve izjave, jer je to u nadležnosti suda. Ističem da dobrovoljnoj predaji Lukovića nisu prethodili nikakvi pregovori sa Ministarstvom unutrašnjih poslova. Kao ministar konstatujem da je zakonska procedura precizno ispoštovana."

B92: Tokom dve godine koje su usledile ministar je o predaji prvooptuženog za ubistvo premijera govorio još mnogo puta. Od potpunog negiranja da se sa Miloradom Ulemekom sastao, do odbijanja da o tome priča i pozivanja na službenu tajnu. A onda je prisiljen Zakonom o dostupnosti informacijama zvanično priznao da je sastanka Jočić - Bulatović - Ulemek ipak bilo. Iako je tema njihovog razgovora i dalje tajna, beleška nudi još jedan dokaz, da su ti visoki državni funkcioneri prekršili zakon, jer su umesto u zatvoru, Ulemeka nakon predaje ugodili u zgradi MUP-a.

Od kako se prvooptuženi za ubistvo premijera Milorad Ulemek Legija predao usred kampanje za predsednika Srbije, dok su njegovi advokati tu odluku objašnjavali poverenjem Ulemeka u novu vlast, ekipa Insajdera se više od deset puta obraćala ministru Jočiću sa pitanjem - da li su tačna naša saznanja da je Ulemek pre odlaska u Okružni zatvor nekoliko sati proveo u razgovoru sa ministrom policije i direktorom BIA. Jočić i Bulatović uporno su ignorisali to pitanje, a prvu zvaničnu potvrdu takve informacije dobili smo od tadašnjeg komandanta Žandarmerije Gorana Radosavljevića Gurija.

Radosavljevićeva izjava za Insajder, 18. maj 2005: Moj zadatak je bio da ga ja dovedem. Ja sam došao tu, doveo sam ga, posle toga smo Miroslav Milošević i ja izašli iz kancelarije i otišli svojim putem...

B92: A zašto ste izašli?

Radosavljević: Pa, izašli smo zato što je gospodin Jočić rekao da on hoće da obavi neki razgovor sa Legijom i zamolio je da mi idemo na svoj posao i svoje zadatke, što smo i uradili.

B92: Znači, Dragan Jočić i Rade Bulatović su ostali u kabinetu sa Legijom?

Radosavljević: Da.

B92: I vi ne znate šta se tamo dešavalo?

Radosavljević: Pa, naravno da ne.

B92: A koliko je trajao taj sastanak?

Radosavljević: Ne znam ni to, jer ja sam posle toga otišao.

B92: Pritisnuti Radosavljevićevom izjavom, visoki funkcioneri policije pokušali su da objasne sve ono što su do tada negirali. Usledile su izjave poput one ministra Jočića da Centralni zatvor ne prima tokom noći.

Dragan Jočić, jun 2005:

"Radilo se o čoveku koji nije običan čovek, tada je bio proglašen za vrlo opasnog čoveka..."

Miroslav Milošević, načelnik Resora javne bezbednosti, maj 2005:

"Legija je doveden u službene prostorije Ministarstva, u sedište srpske policije u ulicu Kneza Miloša 101 zato što je ta zgrada najbezbednija."

Dragan Jočić:

"Potpuno je beznačajno gde je bio, potpuno je beznačajno s kim je pričao, potpuno je beznačajno sve ono što prethodi onom što će biti."

B92: Sledeći svoj stav da je informacija, koja je bez sumnje od javnog značaja - beznačajna, ministar Jočić i dalje nije odgovarao na naše pitanje - šta je u noći predaje pričao sa Ulemekom. Zbog toga je, primajući nagradu Jug Grizelj, autorka Insajdera Brankica Stanković rekla da vlast pribegava skrivanju informacija štiteći sopstvene interese i interese pojedinaca i upozorila da država krši i ne primenjuje Zakon o slobodnom pristupu informacijama, zbog čega će ekipa emisije Insajder tužiti državu.

Brankica Stanković, februar 2006: To znači, evo, navešću ministra policije Dragana Jočića kao primer - ukoliko ponovo ne odgovori na naša pitanja ili nam ne dostavi zapisnik sa sastanka koji je održan u kabinetu ministra policije sa prvooptuženim za ubistvo premijera Srbije Miloradom

Ulemekom Legijom, moraće na sudu da objasni zbog čega smatra da je to državna tajna. Naš deo posla će biti da kao novinari na sudu dokažemo da je to informacija od javnog interesa...

B92: Taj i sledeći pokušaj bio je uspešniji. Ovoga puta dobili smo odgovor. Ministar je posle dve godine prvi put priznao da beleška postoji, ali je rekao da ne može da nam omogući uvid u nju.

Jočićev odgovor Insajderu (mart 2006.):

"Sudski proces protiv Milorada Ulemeka Legije je u toku pa bi bilo neprimereno da se na bilo koji način, makar on bio i minoran, utiče na tok suđenja i javno mnjenje. Potrebno je da znate da je posle razgovora s prvooptuženim Ulemekom o tome sačinjena službena beleška po svim pravilima službe, koja će biti dostupna onog trenutka kada Miloradu Ulemeku Legiji bude izrečena kazna."

B92: Tek nakon žalbe povereniku za informacije od javnog značaja Rodoljubu Šabiću i njegovog naloga MUP-u da kopiju beleške dostavi, ekipa Insajdera dobila je dokument u kome je na tek nešto više od jedne strane zabeležen razgovor koji je trajao nekoliko sati. U belešci koju je sačinio sam ministar navodi se da je načelnik javne bezbednosti Miroslav Milošević 2. maja 2004. oko 9 sati uveče telefonom javio da se Ulemek predao jedinici Žandarmerije i da mu je to potvrdio i njen komandant Goran Radosavljević Guri. Jočić, koji je tada bio na Zlatiboru odlučuje da dođe u Beograd.

Navodi iz službene beleške ministra Jočića sačinjene 3. maja 2004:

"S obzirom na to da se radi o veoma opasnom licu, licu koje se duže vreme traži i za kojim je izdata crvena poternica Interpola, odlučio sam da prekinem odmor i da krenem ka Beogradu. U međuvremenu, Milorad Luković je priveden u službene prostorije MUP-a u ulici Kneza Miloša 101, zato što su zgrada i te prostorije izuzetno dobro čuvane, kao i zbog efikasnosti procedure, jer je kontaktovano da je najbolje da se prvooptuženi što hitnije sprovede u Okružni zatvor iste noći. Kada sam došao u Beograd, oko jedan sat posle ponoći, zatekao sam u službenim

prostorijama načelnika Javne bezbednosti, komandanta Žandarmerije i prvooptuženog Milorada Lukovića. Nešto kasnije stigao je i Rade Bulatović, direktor Bezbednosno informativne agencije."

B92: Zanimljivo je da je za razliku od tvrdnji Gorana Radosavljevića Gurija, koji je za Insajder rekao da je kabinet MUP-a napustio na zahtev Ministra, Jočić je u belešci naveo da je Radosavljević otišao samoinicijativno. Jočić još piše da je Ulemek odlučio da se preda zato što se bojava za život svoje porodice i za čast jedinice.

Rajko Danilović, pravni zastupnik porodice Djindjić: Ta službena beleška ima neke očigledne nedostatke. Prvo, vrlo je siromašna podacima, drugo, ona predstavlja pokušaj odbrane ministra policije Jočića - zašto je napustio svoj odmor na Zlatiboru i došao da se vidi sa Legijom i zašto je pozvao odmah direktora BIA Radeta Bulatovića. Znači, cela je ona tako sačinjena ustvari da opravda taj akt, a ne da objasni o čemu se tu radilo nekoliko sati. Drugo, pada u oči da je ta beleška vrlo kratka, a gospodin Legija, pošto vole tako da ga predstavljaju, se zadržao nekoliko časova sa gospodom Jočićem i Bulatovićem.

Dragan Šutanovac, Odbor za bezbednost Skupštine Srbije - DS: Mislim da ovaj dokument izvrgava ruglu inteligenciju građana Srbije... Prvo, ne znam ko ga je sastavio, deluje mi dosta bezbednosno nepismen. Drugo, ne mogu da verujem da ministar piše belešku. Nisam nikada čuo da bilo koji ministar to radi. S druge strane, sve što piše je kontradiktorno samo sebi, a sećam se da je ministar govorio da te beleške nema i zato sam ja na Odboru za bezbednost svojevremeno rekao da su oni u intimnom razgovoru proveli par sati, budući da nismo dobili nikakvu informaciju da je bilo šta službeno zabeleženo.

B92: I Nenad Milić, nekadašnji zamenik ministra Dušana Mihajlovića kaže da je neobično da ministar sam piše belešku.

Milić: Pa, iskren da budem, malo je neobično da ministar piše službenu belešku. To jeste jedan neformalni službeni dokument i on nema neku propisanu zakonsku formu, ali je to dokument koji u praksi sadrži najsitnije detalje onog događaja koji se njom opisuje. I to jeste svrha

takvog dokumenta, da bi u jednoj organizovanoj službi, kakva bi policija trebalo da bude, ostao trag o nekom razgovoru koji se vodio po ma kom osnovu.

B92: Za razliku od prethodnih sagovornika, visoki funkcioner DSS-a Đorđe Mamula, koji je i član Odbora za bezbednost Skupštine Srbije, ne smatra da je bilo šta u vezi sa tim slučajem prikrivano.

Mamula: Iz službene beleške se vidi kakva je radnja obavljena, iz toga ja ne vidim ništa posebno, za mene značajno, a nadležna uprava Ministarstva unutrašnjih poslova imala je sigurno svoje zakonske razloge zbog kojih nije davala tu belešku na uvid, dok poverenik za informacije gospodin Šabić nije to zatražio. Dakle, na njegov zahtev, obzirom na njegova zakonska ovlašćenja, ta beleška je data na uvid redakciji B92.

B92: Dokument koji nam je dostavljen kao beleška o onome što se događalo od Ulemekove predaje do njegovog odlaska u zatvor, otvara mnoga pitanja. Naprimer, ostalo je nejasno zbog čega je Jočić u prethodnom dopisu našoj redakciji tvrdio da belešku ne može da dostavi kako ne bi uticao na proces koji se vodi protiv Ulemeka, kada ministar u njoj govori nešto sasvim drugo.

Navod iz službene beleške od 3. maja 2004:

"Prvooptuženi nije iznosio nikakve činjenice, detalje, niti bilo šta što je vezano za postupak koji se protiv njega vodi, a nije ni pitan u vezi sa tim od strane ovlašćenih službenih lica."

Rajko Danilović: Pa, ta kontradikcija je očigledna, kad bi se još malo više podvrgnula analizi ta mala, kratka, sažeta beleška i šta je ko od aktera tog sastanka ranije govorio, onda bi se videle mnoge protivurečnosti, kao i ta da je on ranije tvrdio da ne može da saopšti to da se ne bi uticalo na sud, što navodi na zaključak da se razgovaralo i u vezi sa procesom, a iz beleške se vidi jedna gola tvrdnja da oni uopšte nisu razgovarali, diskutovali o samom procesu.

Dragan Šutanovac: Pa, to je jedna u nizu kontradiktornosti, znači ta

izjava kad se poveže sa ovom beleškom vidimo da je on ustvari možda, ne želim da optužim, ne znam, korigovao belešku, jer ako mu verujete na reč i ako verujete u ovo što piše, onda postoji jedna disproporcija odgovornosti onoga što je napisano i rečeno.

Rajko Danilović: Ta zabeleška ne može da utiče ni na koga, a ne na rad suda, osim da nas, javnost, ražesti, da je ona zaista nekorektna i da ne može jedan razgovor od nekoliko časova da se sažme u nekoliko rečenica! To očigledno pokazuje da je ovo zadovoljavanje potreba javnosti i B92, s tim što hoću da kažem da je i to nešto, ali u celini je ništa.

B92: A zbog sumnje u autentičnost papira koji je naslovljen sa «Službena beleška o predaji Milorada Lukovića Legije» podneta je i prva krivična prijava. Reč je o krivičnom delu falsifikovanja službene isprave, a prijavu podnosi Liberalno demokratska partija protiv ministra Jočića i prvog čoveka BIA Radeta Bulatovića.

Nenad Milić, LDP: "Naime, iz svih posrednih dokaza mislimo da postoje elementi tog krivičnog dela, odnosno da je službena beleška koja je prezentovana javnosti neistinitog sadržaja, što predstavlja elemente krivičnog dela falsifikovanja službene isprave, odnosno službeno lice koje sačini službenu belešku je u obavezi da u tu službenu belešku unese sve relevantne podatke. S obzirom na sve okolnosti koje su pratile ovu službenu belešku, na poricanje da je do tog sastanka uopšte došlo od strane gospodina Jočića i Bulatovića i s obzirom na dužinu trajanja tog sastanka, s obzirom na izjave advokata prvooptuženog za atentat na premijera Srbije koje su kontradiktorne sadržaju ove beleške, mislimo da postoji dovoljno elemenata koji ukazuju na to da je krivično delo izvršeno i da bi državni organi morali da sprovedu jednu detaljnu istragu, kako bi utvrdili pravu sadržinu tog razgovora."

B92: Ono što, međutim, beleška nesporno dokazuje jeste da je Jočić prekršio zakon pošto je naredio da Ulemek nakon predaje bude odveden u MUP. Naime, član 226. Zakona o krivičnom postupku jasno kaže da bez odobrenja nadležnog sudije sa pritvorenicima, odnosno okrivljenima ne sme niko da razgovara, pa ni policija.

Omer Hadžiomerović, Društvo sudija Srbije:

"Dakle, svaki kontakt sa licima koja su pritvorena je moguć samo po odobrenju istražnog sudije, odnosno predsednika sudskog veća pred kojim se drži glavni pretres. Organi unutrašnjih poslova mogu takođe da obavljaju razgovor sa pritvorenim licima vezano za neka druga krivična dela, ali uvek po odobrenju suda, odnosno sudije i uz njegovo prisustvo, tog sudije ili sudije koga on odredi. Dakle, tako zakon uređuje i svako postupanje suprotno ovim zakonskim odredbama predstavlja ponašanje suprotno Zakoniku o krivičnom postupku."

B92: Ministar Jočić, međutim, verovatno zna ono što znaju i ostali pravnici.

Hadžiomerović: "Sam Zakonik ne predviđa nikakvu sankciju za kršenje ovakvih odredbi i to samo po sebi ne predstavlja nikakvo krivično delo. Moglo bi da predstavlja ukoliko se radi o zloupotrebi službenog položaja, znači ukoliko postoje neki drugi elementi, neka namera da se pribavi korist i tako dalje. Ali, hoću da kažem da samo postupanje protivno toj odredbi ne predstavlja nikakvo krivično delo."

B92: Portparol Specijalnog suda Maja Kovačević, čim je prvi put objavljeno nezvanično saznanje Insajdera da je Legija proveo u MUP-u par sati u razgovoru sa Jočićem i Bulatovićem, izjavila je da je prekršen zakon. Od tada je to ponovila nekoliko puta objašnjavajući da bez dozvole predsednika sudskog veća Marka Kljajevića oni nisu imali pravo da razgovaraju sa Legijom. Ipak, Đorđe Mamula iz DSS-a tvrdi da je Maja Kovačević laik.

Đorđe Mamula: Ne, tu povrede zakona nema, ali je drugo to što je stvarana atmosfera u javnosti, dirigovano javnim mnjenjem da je on to uradio.

B92: Ali, portparol Specijalnog suda Maja Kovačević je rekla da je time prekršen zakon.

Mamula: Da vam kažem, nije to prvi put da sudije iznose presudu bez argumenata i pre postupka.

B92: Na pitanje o političkoj odgovornosti, odnosno o eventualnom zahtevu za ostavku ministra Jočića, Mamula ima sličan odgovor.

B92: Znači, stranka neće pokretati bilo kakav postupak u vidu utvrđivanja odgovornosti...?

Mamula: Ne, naravno, kad povrede zakona nema, ali je dirigovano javnim mnjenjem da je stvorena povreda zakona. Ipak, nije to prvi put da se laici izjašnjavaju o onome što ne znaju.

B92: Ministar policije Dragan Jočić i direktor BIA Rade Bulatović odlukom da Legiju dovedu u MUP prekršili su krivični zakon. Njihova krivična odgovornost ne postoji, ali zato politička svakako postoji.

Dragan Šutanovac: "Kada govorite o razvijenim demokratijama i normalnim politički razvijenim zemljama, reći ću vam u startu da ne može nijedan čovek koji je od ranije poznat organima gonjenja da bude ministar unutrašnjih poslova. I sve što se nadovezuje na to proizilazi iz toga i mislim da svaki skandal i svaka situacija koja se dešava u Ministarstvu, ustvari pokazuje da tu ne postoji nijedan segment odgovornosti. Ne očekujem da će bilo ko u ovoj Vladi, pa ni ministar Jočić ikada u životu svom podneti ostavku. Mislim da naprotiv oni vide sebe kao ljude koji su projektovani za te zadatke i koji bi u sledećih više desetina godina trebali da budu na tim pozicijama."

B92: Zakon o dostupnosti informacijama naterao je ministra policije da javnosti ponudi dokument o onome što se pre skoro dve godine događalo u zgradi MUP-a. To je prvi put da su zahvaljujući tom zakonu novinari uspeli da nateraju nadležne da zvanično priznaju ono što su ranije negirali.

Rodoljub Šabić, poverenik za informacije od javnog značaja:
"Načelno smo potvrdili da zakon funkcioniše, tako da organi vlasti treba da daju informacije građanima i medijima koji su im bili posrednici i da

funkcioniše taj mehanizam koji smo uspostavili radi zaštite tog prava. Ja sam ranije u nekoliko navrata govorio da sam neprijatno iznenađen činjenicom da mediji i novinari ne koriste taj zakon ni izbiliza u meri u kojoj je to logično pretpostaviti. I čini se da će jedan od korisnih efekata biti, da ste s obzirom na činjenicu da ste kao medijska kuća bili u prilici da toj svojoj akciji date publicitet, koji je po logici mnogo veći nego kada to čine građani, izgleda je ponukala neke vaše kolege da se aktivnije koriste tim svojim pravima, tako da za razliku kada je gotovo izolovan slučaj bio noovsadski Građanski list, trenutno u radu imamo zahteve nekoliko novinara iz nekoliko medija: NIN, Vreme, Danas I nekoliko manjih elektronskih medija iz unutrašnjosti. Jednom rečju, čini se da je to dalo doprinos I to je dobro.

Slobodan Kremenjak, pravni zastupnik B92: "Smatram da je ovo izuzetno značajan trenutak za medijsku scenu u Srbiji generalno, budući da mediji nisu dovoljnoj meri koristili mogućnosti koje im pruža Zakon o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja. Ovaj slučaj to pokazuje da je jedna informacija koja je iz ovih ili onih razloga uskraćivana javnosti gotovo dve godine, napokon nakon rešenja i po rešenju poverenika za javne informacije, postala dostupna. I to je ono što je u čitavom ovom slučaju najvažnije."

Snježana Milivojević, profesorka FPN-a: "Zakon o dostupnosti informacijama od javnog značaja radi i svi oni koji se zalažu da se ovde promeni zakonski okvir i da mediji počnu da funkcionišu na novi način, zaista mogu da se osećaju dobro, jer u jednoj dugoj i veoma komplikovanoj istoriji, dakle, prvo su negirali, pa poricali, pa izbegavali, zahvaljujući zakonu, to jeste malo sporije, ali smo nekako ipak kao javnost dobili satisfakciju i potvrdu da se tu dogodilo nešto što je od javnog značaja i o tome ćemo biti obavešteni."

B92: Međutim, kada je policija bila primorana da po nalogu Rodoljuba Šabića RTV B92 dostavi tražene informacije, sadržaj službene beleške, pre nego što je po zakonu uručen ekipi Insajdera, objavljen je u tabloidu Press.

Brankica Stanković: Mislim da je to stvarno skanal, ali ne zbog toga što

smo mi hteli da prvi i ekskluzivno objavimo sadržaj te službene beleške, već zbog toga što je na ovom primeru jasno pokazana namera države da i dalje zataškava neke stvari, a mislim da je ovaj put i stvarno svima već jasno ko stoji iza tabloida. To su, dakle, MUP i Bezbednosno informativna agencija, jer kako je moguće da dve godine kriju da su razgovarali sa Legijom, a onda kada B92 uputi žalbu Rodoljubu Šabiću, povereniku za informacije i kad on naredi MUP-u da nam dostavi po zakonu tu službenu belešku, da onda MUP šta uradi - brže bolje to dostavi tabloidima, jer na taj način pokušavaju da banalizuju čitav događaj i da preko svojih novina, javnosti zapravo prikažu kako se tu ništa strašno nije dogodilo, kako u toj službenoj belešci ne postoji ništa važno. Ovo prosto nije tačno, dakle, nije toliko bitan taj sadržaj te službene beleške, već je bitno to što su oni prekršili zakon. Meni uopšte nije jasno kako tužilac do danas nije reagovao tim povodom, ali očekujem, pošto verujem u pravni sistem ove zemlje, da će se konačno oglasiti svi koji imaju dužnost da štite zakon ove države, dakle, od predsednika Srbije, pa do predsednice Vrhovnog suda Srbije.

Snježana Milivojević: "Loša vest u svemu tome je, potvrda saznanja takođe koje svi imamo, da su ovdašnji tabloidi zaista u kandžama ili raznih državnih službi ili paradržavnih službi, ali pre svega onih bezbednosnih aparata koji ih koriste kao instrumente, kao megafone, koji ih koriste kao ustanove kroz koje oni javnosti šalju poruke koje žele."

Rodoljub Šabić: "Ovo je bio jedan specifičan slučaj koji zaista zavređuje pažnju s više aspekata. Dakle, jednostavno kada bi recimo to učinio organ, dakle, kada bi bilo poznato da li je neko tom mediju dokument dao organ vlasti, ministarstvo, onda bi to bila, kako bih rekao, i višestruka i očigledna povreda zakona o kome ja govorim. Dakle, zakon pored ostalog jemči i zabranu diskriminacije i tako dalje. Bila bi više nego očigledna diskriminacija da nekom ko dugo traži informaciju ne date, nego date nekom ko je u poslednji čas zatražio i tako dalje. A ako je to učinio neko neovlašćen, neko iz kuće, neko ko tu radi naravno, morao je biti neko takav, onda je to sigurno povod da se razmišlja o tome kakva je to struktura tih odnosa unutra i da li zaista jeste za tolerisanje činjenica da neko može nešto što je do juče u istoj toj kući bilo titulirano kao strogo poverljiv dokument, dati sve ovo objavljivanje u štampu preko noći.

Dakle, u svakom slučaju to je fenomen koji zaslužuje pažnju i s globalnog nivoa i sa stanovišta odnosa u Ministarstvu."

B92: Prilikom preuzimanja kopije službene beleške u MUP-u, bili smo dužni da potpišemo da smo traženi dokument dobili. Na naše pitanje da li je to učinio i Press, u pravnoj službi MUP-a nisu imali odgovor. Ako vrh MUP-a i BIA nije do sada utvrdio kako je dokument i pored naglašene tajnosti ipak dospelo u jedan beogradski tabloid, iako nije formiran tim koji treba da utvrdi kako dokumenta cure, onda je jasno da su ga oni direktno dali, pa je i u jednom i u drugom slučaju to sporno ponašanje. U prvom dokazuje povezanost MUP-a i BIA sa tabloidima, a u drugom dokazuje nesposobnost policije i BIA da štiti tajnost svojih dokumenata. I policija i BIA će na ta pitanja morati da odgovore kao što će morati da odgovore i na pitanje zbog čega je direktor Bezbednosne agencije Rade Bulatović uopšte prisustvovao sastanku Jočić - Ulemek u sedištu MUP-a. To pitanje je posebno važno i zbog činjenice da je tokom akcije 'Sablja' Bulatović uhapšen zato što se pre atentata na premijera Srbije viđao sa prvooptuženim za njegovo ubistvo.

Rajko Danilović: On je bio osumnjičen da se zajedno sa generalom Acom Tomićem sastajao i sa Ulemekom i sa pokojnim, Šiptarom (Dušanom Spasojevićem). E, sada, ako se on sa njima dvojicom sastajao pre ubistva premijera dr Zorana Đinđića, šta on ima sada da traži da se sastaje sa optuženim Ulemekom i posle toga, to ostaje otvoreno pitanje. U ovoj beležnici nema nijednog podatka u vezi sa tim.

Nenad Milić, LDP: "Pa, naravno da je indikativno da čovek protiv koga je vođen predkrivičnim postupak i jedno vreme istraga zbog negovih sastanaka sa prvooptuženim za atentat na premijera. Nakon dolaska nove Vlade biva postavljen prvo na mesto direktora Bezbednosno informativne agencije, a nakon toga, kada se prvooptuženi predaje sa njim praktično u četiri oka obavlja višesatni razgovor. Naravno da to kod svih ljudi, pa naravno i kod mene, izaziva veliku sumnju o pravoj sadržini tog razgovora i to je naravno, između ostalog, jedan od elemenata za sumnju da je ta službena beleška falsifikovana, odnosno da u njoj nije naveden pravi sadržaj tog razgovora."

B92: Ako ministar Jočić i dalje tvrdi da je sve bilo po proceduri, te da se sa Ulemekom nije razgovaralo baš ničemu drugom do onoga što piše na onoj strani i po koja je prezentovana javnosti, zbog čega je onda sastanak sa Ulemekom toliko dugo prikrivao i zbog čega je taj isti papir proglasio službenom tajnom? Zbog čega je sa Ulemekom i Bulatovićem ostao nasamo u kabinetu, da li zato što generali Milošević i Radosavljević nisu želeli da ostanu ili zato što im je naređeno da odu? Zašto je bilo neophodno da ministar policije i direktor BIA razgovaraju sa Ulemekom kada se predao? Zbog čega je u MUP došao i direktor BIA Rade Bulatović, koji je u akciji Sablja uhapšen upravo zbog, kako se zvanično tvrdilo, viđanja sa Legijom pre ubistva premijera Srbije? Ekipe Insajdera i Radio televizija B92 nastoje da dobiju odgovore na ova pitanja kako bi javnost saznala - šta je bila stvarna svrha tog razgovora.